

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 78 • nummer 6 • juni 2023

INHOUD

<i>Naar het Huis van de Heere (gedicht) .....</i>	<i>121</i>
<i>Christus onze Heere (6) .....</i>	<i>122</i>
<i>Wees niet bedroefd! .....</i>	<i>125</i>
<i>De Engel van de HEERE .....</i>	<i>127</i>
<i>De tien plagen (1) .....</i>	<i>129</i>
<i>De jonge vrouwen inscherpen... ..</i>	<i>133</i>
<i>De tienden (1) .....</i>	<i>134</i>
<i>Zelfoordeel en deelname aan de broodbreking .....</i>	<i>138</i>
<i>Het Koninkrijk van God .....</i>	<i>139</i>
<i>Immanuel .....</i>	<i>142</i>

Opvoeding in de school van God, deel 2

Gods lessen voor geloofshelden in de Bijbel

Serie: Geloofshelden

Auteur: J.B. Stoney

Iedereen die door Gods genade het eigendom van de Heere is, mag Hem dagelijks dienen. Daarbij kunnen wij als verlost en heel veel leren van geloofsmannen en geloofsvrouwen die in Gods Woord worden beschreven. De Schrift zwijgt niet over hun zwakheden, struikelingen en tekortkomingen – maar laat toch telkens weer zien hoe God hen in Zijn genade opvoedde, bij Zichzelf terugbracht en gebruikte voor Zijn dienst.

In drie delen zullen we lessen overdenken over in totaal 22 dienstknechten. Zij werden in Gods school gevormd, opgevoed en gecorrigeerd. Zijn wij bereid om plaats te nemen 'in de schoolbank' en naar Zijn stem te luisteren?

Dit tweede deel behandelt achtereenvolgens Mozes, Jozua, Gideon, Simson, Ruth, Samuel en David.

Bestelcode: 6259

Hardback, formaat A5, 136 pag.

Prijs: € 12,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Naar het Huis van de Heere

Ik heb hier, als Christen, geen vaderland meer;
mijn woning, mijn thuis, is het Huis van de Heere.
't Geloof richt naar boven 't verlangende oog;
mijn Vaderland is in de hemel omhoog!

Het Vaderhuis boven, de hemelse stad:
het doel van de pelgrim op 't moeizame pad.
'k Ben hier maar een vreemd'ling met altaar en tent,
die moedig wil strijden tot 't heerlijke eind.

In heerlijkheid boven, daar ligt al gereed
de kroon van het leven na moeiten en leed.
Daar wacht mij de vrede, de rust na de reis.
Aan 't eind van de wedloop ontvang ik de prijs!

naar een Duits pelgrimslied

Christus onze Heere (6)

3. Psalm 23

Om deze relatie beter te begrijpen en ook de voorrechten van de schapen, is het goed om aan het voorgaande het onderwijs van Psalm 23 toe te voegen.

'De HEERE (Jahweh) is mijn Herder' (vs. 1a). Alles hangt van de relatie af of we dit werkelijk kunnen nazeggen. Iedereen kan zeggen dat de Heere een Herder is. Daarom is de betekenis van deze uitspraak verbonden met het woord 'mijn'. **De Heere 'mijn' Herder noemen, is de taal van het geloof:** het woord 'mijn' is daarom de ingang naar de Psalm. Hoe gezegend is het als wij deze woorden tot de onze kunnen maken en zeggen dat Hij onze Herder is. En wat volgt daarop?

'... mij ontbreekt niets' (vs. 1b). Ons zal niets ontbreken, niet omdat wij schapen zijn, maar omdat Hij onze Herder is. Deze conclusie volgt niet uit wat wij voor Hem zijn, maar uit wat Hij voor ons is. Het is bijzonder versterkend voor de ziel om dit duidelijk te zien, want velen van ons hebben de neiging om met zichzelf te beginnen en als we dan ontdekken wat een arme, zwakke, eigenzinnige schepselen wij zijn, worden we overvallen door twijfel en bezorgdheid. Maar als we beginnen met de Heere en nadenken over wat Hij is – wat Hij is in Zichzelf en ook wat Hij is in relatie met ons – krijgen we de goed gefundeerde zekerheid dat ons 'niets zal ontbreken'.

Het is de taak van de Herder om te voorzien voor de schapen. Hoe dwaas zou het al zijn als kinderen eraan twifelen of hun ouders morgen wel in hun behoeften zullen voorzien! Hoeveel dwaazer zou het nog voor ons zijn – nu we zo'n Herder hebben. Het is voldoende voor ons hart om zeker te weten dat Hij de onze is en

in dat heerlijke vertrouwen kunnen we alles in Zijn handen leggen, want 'als een herder zal Hij Zijn kudde weiden' (Jes. 40:11). Hij is van ons en wij hebben alles in Hem. Het hart kan daarom in volmaakte vrede rusten – in de volle zekerheid van Zijn nooit falende liefde, Zijn almacht en onvermoeibare zorg.

'Hij doet mij neerliggen in grazige weiden, Hij leidt mij zachtjes naar stille wateren' (vs. 2) – of, zoals we lezen in de kanttekeningen van de Statenvertaling, naar 'weiden van grasscheutjes' en 'wateren der stilte'. Hij zorgt voor gepaste zegeningen: het benodigde voedsel en rust en verfrissing. Maar zelfs deze woorden brengen niet de rijkdom en overvloed over van de voorziening die Hij Zijn kudde biedt. De weiden zijn 'weiden van grasscheutjes', waarmee de schapen zich vol smaak en verrukking voeden, totdat ze verzadigd zijn. Wanneer ze verzadigd zijn – als met 'merg en vet' (zie Jes. 25:6) – leggen ze zich neer bij de koele en verfrissende wateren van stilte, zoals de Heere zegt in Johannes 10: 'Ik ben de Deur; als iemand door Mij binnengaat, zal hij behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden' (vs. 9). [Hier openbaart zich het hart van de Herder, Die voorziet in de behoeften van de Zijnen!](#) Hij waakt over hen om te voorzien in alles wat ze nodig hebben. Wat zijn de schapen die geplaatst zijn onder zo'n voortdurende, liefdevolle en trouwe zorg, toch gelukkig!

'Hij verkwikt (of: herstelt) mijn ziel, Hij leidt mij in het spoor van de gerechtigheid, omwille van Zijn Naam' (vs. 3). Als wij afdwalen, herstelt Hij onze ziel. Dit hoort ook bij de taak van de Herder. Het is onnodig om te zeggen dat de grondslag waarop Hij dit doet, Zijn eigen volbrachte werk is. Hij is het zoenoffer voor onze zonden (1 Joh. 2:1-2). Maar in de Psalm zien we dat het herstellen teweeggebracht wordt door de Herder. De schapen dolen rond, dwalen af en de Herder gaat het verlorene achterna. En als Hij het gevonden heeft, brengt Hij het veilig terug. Zijn ogen zijn gericht op elk schaap. Geen enkel schaap kan afdwalen

zonder dat Hij het weet. En wanneer wij waren afgedwaald, zouden we zeker verloren gaan als Hij ons niet achterna was gegaan en ons had teruggebracht in de zorg van Zijn liefde.

Omdat Hij ons heeft hersteld, zijn wij Hem dank verschuldigd. Maar we zijn Hem ook dank verschuldigd omdat we bewaard blijven en geleid worden in het juiste spoor – het spoor van de gerechtigheid, een spoor dat in overeenstemming is met Zijn wil. En dan wordt er nog aan toegevoegd dat Hij ons zo leidt 'omwille van Zijn Naam'. Het gaat hier opnieuw – het kan niet vaak genoeg herhaald worden – om wat Hij is, omwille van Zijn eigen Naam. Daarom is Zijn eigen heerlijkheid erbij betrokken als Hij ons leidt in dit spoor van de gerechtigheid. We kunnen altijd bij Hem pleiten op deze grondslag. En als wij dat doen, zal Hij onze smeekbede niet weerstaan.

Zo was het bij Jozua. Toen na de zonde van Achan de Israëlieten werden verslagen door de mannen van Ai, 'scheurde Jozua zijn kleren en hij wierp zich met het gezicht ter aarde, voor de ark van de HEERE' en hij richtte zich smekend tot God. De hele last van zijn kreet werd ten slotte uitgedrukt in die ene vraag: 'Wat zult U dan voor Uw grote Naam doen?' (Joz. 7:6-9). Hij stond op en onmiddellijk kwam het antwoord. Laten we ons dus altijd in herinnering brengen dat het de Heere gaat om Zijn Naam als Hij ons leidt op het pad dat in overeenstemming is met Zijn wil.

De psalmist vat nu moed. Hij heeft ons verteld wat de Heere is en wat Hij doet. Dit geeft hem vertrouwen en daarom is hij in staat om te zeggen: **'Al ging ik ook door een dal vol schaduw van de dood, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij'** (vs. 4).

Het dal vol schaduw van de dood is niet zozeer het gaan door de dood, maar meer het kenmerk van onze weg door dit toneel. Wij gaan door een veroordeelde wereld. De dood hangt er als een lijkkleed boven. Daarom is dit voor de gelovige die Gods gedachten hierover binnentreedt, het dal vol schaduw van de dood. Maar wat is het tegengif tegen angst? Dat is het weten: 'U bent met mij'. Dit is de bron van al onze zekerheid en zegen: de Heere is bij ons. En omdat Hij bij ons is, hebben wij Zijn stok en Zijn staf die ons vertroosten: **Zijn stok om ons te leiden en Zijn staf om ons te ondersteunen**. Beseffen wij dit voldoende? Staat het ons voortdurend voor ogen, zoals het zou moeten zijn, dat de Heere bij ons is en dat Zijn stok en Zijn staf ons vertroosten? Al is het toneel nog zo duister en verlaten, al zijn wij nog zo zwak en afgemat, wij hebben onbegrensde hulpbronnen in Hem Die onze Herder is! Zijn eigen aanwezigheid zal onze ziel bemoedigen, Zijn stok en Zijn staf zullen ons leiden in verwarring en ons steunen in zwakheid. Geprezen zij Zijn Naam!

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Wees niet bedroefd!

'Maar nu, wees niet bedroefd en laat jullie ogen niet in toorn ontvlammen omdat jullie mij hiernaartoe hebben verkocht, want God heeft mij vóór jullie uit gezonden tot behoud van jullie leven' (Gen. 45:5).

In de bijzonder ontroerende hoofdstukken Genesis 44 en 45 leren de schuldige broers van Jozef op pijnlijke wijze hun eigen hart kennen, totdat ze ten slotte in de aanwezigheid staan van hun broer, die ze onrecht hebben aangedaan en de pijl van schuldbesef doordringt in hun diepste innerlijk. Pas dan, en niet eerder, krijgen ze de geruststellende woorden van bovenstaand vers te

horen. Voortreffelijke, weergaloze genade! Zodra zij de plaats van belijdenis innemen, staat Jozef in de plaats van vergeving. Dit was Gods plan.

'Hij sprak harde woorden tot hen' (Gen. 42:7) toen ze geen besef leken te hebben van hun zonde, maar zodra ze zeiden: 'Werkelijk, wij zijn schuldig vanwege onze broer' (42:21), reageerde hij met zachtheid en genade: 'niet jullie hebben mij hiernaartoe gestuurd, maar God' (45:8).

Zo is het ook nu. Zodra de zondaar de plaats inneemt van berouw, neemt God de plaats in van volle en vrije vergeving en dit is volkomen zeker: [als God vergeeft, is de zondaar vergeven](#). 'Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En Ú vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde' (Ps. 32:5).

Zijn er woorden toereikend om de emotie te beschrijven van iemand die zijn schuld heeft gezien in het kruis van een door de wereld verworpen Jezus en toch weet dat zijn schuld volkomen en voor altijd is weggedaan? Wie zou ook maar kunnen proberen om de gevoelens te beschrijven van Jozefs broers toen zijn tranen van genegenheid op hen drupten? Wat een tafereel! Tranen van berouw en tranen van liefde mengden zich! Wat een kostbaar mengsel. Alleen God kan de waarde en zoetheid ervan werkelijk op waarde schatten.

C.H. Mackintosh

De Engel van de HEERE

Vraag:

Wordt met 'de Engel van de HEERE' in de Bijbel altijd de Zoon van God bedoeld?

Antwoord:

Deze naam wordt meer dan dertig keer genoemd in Gods Woord. In Ex. 23:20-23 komt Hij voor als 'de Engel voor uw aangezicht' en in Maleachi 3:1 als 'de Engel van het verbond'. Deze beide namen geven ons ontegenzeggelijk te kennen dat we in 'de Engel van de HEERE' of 'de Engel voor uw aangezicht' of 'de Engel van het verbond' de Zoon van God, onze gezegende Heere en Heiland, Jezus Christus, voor ons hebben.

Volgens velen die de bekwaamheid hebben om over de grondtekst te kunnen oordelen, moeten we hier niet aan een engel in de eigenlijke zin van het woord denken, maar aan een gezant van de Heere. Als dat zo is, dan blijkt duidelijk dat de Middelaar al in vorige bedelingen op allerlei manieren is verschenen. Maar als we dit woord gewoon als 'boodschapper' moeten opvatten, trad Hij daarbij dus niet op als een engel. Zo valt uit deze verschijningen als 'de Engel van de HEERE', de 'Engel van Jahweh', niets op te maken over Zijn verhouding tot de engelenwereld.

Het is erg belangrijk dat 'de Engel van de HEERE' het eerst in Genesis 16 voor onze aandacht wordt gesteld, waar Hij de slavin Hagar opzoekt, die van haar meesteres weglucht en waar Hij haar vermaant om terug te keren naar Sara en zich te vernederen. Daarna spreekt Hij zo'n rijke profetie uit over haar kind dat nog geboren moest worden. Uit de woorden: 'Ik zal uw nageslacht zeer vermenigvuldigen' en 'omdat de HEERE uw verdrukking heeft gehoord' is het ons, met Hagar, al duidelijk Wie hier verschijnt. 'Zij (Hagar) gaf de HEERE, Die tot haar sprak, de

naam: U bent de God Die naar mij omziet! Want zij zei: Heb ik hier dan Hem gezien Die naar mij omgezien heeft? (Gen. 16:13).

Zeventien jaar later treffen we Hagar opnieuw aan in een woestijn samen met haar zoon Ismaël, terwijl ze op het punt staat te sterven van dorst. En Wie heeft de klaagstem, het smeken om uitredding, van de jongen gehoord? Wie is het Die haar uit de hemel toeriep? 'De Engel van God riep tot Hagar vanuit de hemel en zei tegen haar: Wat is er met u, Hagar? Wees niet bevreesd, want God heeft naar de stem van de jongen, die daar ligt, geluisterd' (Gen. 21:17).

Verder lezen we over de Engel van Jahweh in Gen. 18:14; 22:11-12; 31:13; 48:16; Ex. 23:20-23; Num. 22:31; Joz. 5:13-15; Richt. 2:1,4; 6:11,14; 13:3-21; 1 Kon. 19:5,7; 2 Kon. 1:3; Ps. 34:8; 35:5-6; Zach. 1:11-14; 3:1,6; 12:8 (volgens o.a. de Duitse Elberfelder-vertaling moet men in Richt. 2:1 net zoals in vers 4 ook 'de Engel van de HEERE' lezen).

Ten slotte noemt de profeet Maleachi 'de Engel van het verbond'. Daarmee bevestigt hij wat we in de boeken van het Oude Testament vanaf Genesis 16 vermeld vinden over 'de Engel van de Heere'. In Maleachi 3:1 lezen wij: 'Zie, Ik zend Mijn engel (namelijk Johannes de Doper) die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen de Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten'. Wij kunnen hier niet anders denken dan aan de Zoon van God, Die in het vlees kwam. Al heel snel na de wegbereider zou deze 'Engel van het verbond' Zelf naar Zijn tempel komen. Wie is hier 'de Engel van het verbond'? En wat is 'Zijn tempel'? Mattheüs 21:13 geeft ons het antwoord. Daar zegt de Heere Jezus: 'Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden'.

D. Rot

De tien plagen (1)

Exodus 7 tot 12

De tien plagen die over Egypte kwamen, bieden veel stof tot nadenken. Hieronder volgt nu eerst een overzicht. Het valt op dat de plagen vooral gericht waren tegen de *goden* van Egypte. Wat de Egyptenaren aanbaden, werd nu een plaag voor hen.

1. Het water van de Nijl in bloed veranderd (Ex. 4:9).

De rivier de Nijl was de levensader van Egypte. Toen het water bloed werd, raakte dit de grondslagen van hun leven. Enige tijd hiervoor hadden ze nog veel Israëlitische pasgeboren jongetjes (*als offer*) in de Nijl geworpen en die waren daarin gestorven. Het is veelbetekenend dat het water van de Nijl nu in bloed veranderde, het teken van de dood.

Deze plaag was ook een slag voor het religieuze leven van de Egyptenaren. Volgens het geloof van de Egyptenaren was de Nijl een geschenk van de zonnegod aan hen. Na verloop van tijd werden ook de rivier zelf en de vissen erin aanbeden. De Nijl-god was Hapy (d.i. de Egyptische vruchtbaarheidsgod, die samen met Noen, de god van de oervloed, ervoor zou zorgen dat de Nijl steeds voldoende water kreeg om door de overstromingen de bevolking van de Nijldelta van voldoende voedsel te voorzien).

2. Kikvorsen (Ex. 8:1-6).

Bij de eerste plaag stonk alleen het water (Ex. 7:21), maar door de kikvorsen stonk het hele land (Ex. 8:14). De Egyptenaren hechtten zeer aan reinheid. Kikvorsen zijn dieren die voor ons niet leuk zijn om naar te kijken, slecht aanvoelen en door hun gekwaak pijn aan het oor geven. Maar bij de Egyptenaren stonden ze in hoog aanzien; in het graf van Thebe zijn zorgvuldig

gemummificeerde kikvorsen gevonden; de kikker was voor hen het zichtbare symbool van Ptah, een van de drie voornaamste goden van Memphis.

3. Steekmuggen (Ex. 8:16-19).

Bij deze plaag gaat het niet om een plotselinge toename in aantal, zoals bij de kikvorsen, maar om een natuurlijke ontwikkeling, die echter wel op wonderbare wijze tot stand komt. Muggen zijn er altijd en ze vermenigvuldigen zich heel snel op de grond in een stoffige omgeving. De Egyptische afgodspriesters moesten erkennen dat dit Gods vinger was. Zij gebruiken hiervoor niet de naam 'Seb', hun aardse hoofdgod, maar de naam van Israëls God: Elohim – de Heere, Die hemel en aarde gemaakt heeft!

4. Steekvliegen (Ex. 8:20-31).

De steekmuggen staken mens en dier, maar hier lezen we dat de steekvliegen of muskieten ook de huizen binnenkwamen, zelfs het paleis van de farao. Nu schrok hij hevig en ontbood hij Mozes (Ex. 8:25). Met de 'steekvlieg' wordt waarschijnlijk bedoeld de scarabee, een mestkever, die de Egyptenaren beschouwden als een heilig dier dat de wereld geschapen heeft. Omdat zijn rugschild de vorm heeft van een menselijke schedel, zagen zij in hem ook het verstand. Scarabeeën werden zelden door de Egyptenaren gedood.

5. Veepest (Ex. 9:1-7).

Veepest komt veel voor en heeft verwoestende gevolgen. Maar deze plaag was het aangekondigde oordeel van God (Ex. 9:5), waarbij ook vooraf was aangekondigd dat alle dieren van de Israëlieten gespaard zouden blijven (Ex. 9:6). De Egyptenaren beschouwden de dieren niet alleen als heilig maar zelfs als incarnaties van de goden. Geen wonder dat het voor hen een gruwel zou zijn geweest, als de Israëlieten in hun land dieren hadden geofferd (Ex. 8:24-28).

6. Kwaadaardige zweren aan mens en dier (Ex. 9:8-11).

De door Mozes omhoog geworpen as veroorzaakte ernstige zweren, die als puisten openbraken. Sinds de eerste plaag waren er inmiddels enkele weken verstreken. Nu werden ook de mensen direct geraakt. Zelfs de tovenaars konden niet voor Mozes blijven staan (Ex. 9:11). Hun gebrek aan inzicht werd zo aan allen geopenbaard (zie 2 Tim. 3:8).

7. Alles vernietigende hagel (Ex. 9:13-35).

Onweer mét hagel komt zelden voor in Egypte. Als zoiets bij de Egyptenaren gebeurt, zien ze daar duidelijk Gods hand in. Nu spreekt de farao voor het eerst de Naam Jahweh uit, de Eeuwige, de Ik Ben. 'Toen stuurde de farao boden en hij liet Mozes en Aäron roepen, en zei tegen hen: Ik heb deze keer gezondigd. De HEERE is de Rechtvaardige. Ik daarentegen en mijn volk zijn de schuldigen. Bid vurig tot de HEERE dat er geen donder van God of hagel meer zal zijn, want het is genoeg. Dan zal ik u laten gaan. U hoeft niet langer te blijven' (Ex. 9:27-28). Onweer, bliksem en hagel spelen in de bijgelovige voorstellingen van mensen altijd een grote rol. Zo ook hier. De hemelgod van de Egyptenaren kan hen niet helpen, de farao ziet zich genoodzaakt te spreken van de donder van de HEERE, want 'alleen in de landstreek Gosen, waar de Israëlieten woonden, viel er geen hagel'. Toch verhardde de farao zijn hart.

8. Sprinkhanen (Ex. 10:1-20).

Nu treft een buitengewoon hevige sprinkhanenplaag het land Egypte. De farao moet hierin Gods hand erkennen (vs. 16-17). Eindelijk is hij bereid om zijn zonden te erkennen en tegen Mozes en Aäron te zeggen: 'Ga! Dien de HEERE, uw God' (vs. 8). Ook voor de wind hadden de Egyptenaren een godheid. Nu brengt ineens de wind ontelbaar veel sprinkhanen naar hun land, maar de windgod Seraja, die zij als beschermer tegen de sprinkhanen zien, vermag niets tegen de God der goden (Joz. 22:22).

9. Drie dagen duisternis (Ex. 10:21-29).

Nu werd het land Egypte getroffen door een bovennatuurlijke duisternis. Aan een zandstorm kan hierbij niet gedacht worden. Dit is rechtstreeks door de HEERE bewerkt, het is een bovennatuurlijk dichte duisternis, die de mensen volledig verlamde. De zon was hun hoogste godheid. Het centrum van de zoonanbidding was de stad On ('huis van de zon'). Maar de duisternis die God zond, verdreef het voor hen goddelijke zonlicht volkomen.

10. De dood van alle eerstgeborenen (Ex. 11 en 12).

De dood van de eerstgeborenen werd op tijd aangekondigd, maar er werd niet bij vermeld wanneer de HEERE dit gericht zou voltrekken. Op zekere nacht voltrok Hij dit oordeel. Een geweldig geschrei klonk op in alle huizen in het hele land. De eerstgeborenen vertegenwoordigden het totale nageslacht. Nu blijkt dat het hele land Egypte onder Gods oordeel ligt. Ja, meer nog: 'Ik zal in deze nacht door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte treffen, van de mensen tot het vee. En Ik zal aan *a/* de goden van de Egyptenaren strafgerichten voltrekken, Ik, de HEERE' (Ex. 12:12).

(Wordt vervolgd).

Gerrid Setzer

De jonge vrouwen inscherpen...

'... opdat zij de jonge vrouwen inscherpen hun mannen en kinderen lief te hebben, ingetogen te zijn, kuis, huishoudelijk, goed, aan hun eigen mannen onderdanig, opdat het woord van God niet gelasterd wordt' (Titus 2:4-5).

Op een bijzondere wijze laat de apostel zien wat er van de jongere vrouwen in de gemeenten wordt verwacht. Zoals we zien, moeten zij onderwezen worden door oudere zusters. **Dat is de manier waarop de Heere zo vaak werkt om de jongeren te oefenen voor Zijn dienst.** Of het nu gaat om de dienst thuis of zoals bij de jonge Timotheüs in het buitenland, maakt geen verschil, het is allemaal het werk van de Heere. Het aannemen van raad en advies van oudere zusters is van groot belang voor de jonge huismoeder. Welke lessen moeten worden geleerd? Allereerst wordt hun voorgehouden dat zij hun mannen en kinderen moeten liefhebben (Engelse vertaling: aan hen gehecht, verbonden moeten zijn). In feite worden de jonge vrouwen gewaarschuwd om niets toe te laten wat hen uit elkaar zou kunnen drijven. Wat een geweldig voorrecht voor iedere echtgenote om haar man te ondersteunen in zijn verantwoordelijkheden op allerlei gebied. Thuis, in zijn baan, in de vergadering – in dit alles kan zij laten blijken dat ze werkelijk aan hem gehecht en met hem verbonden is.

Wat is haar verantwoordelijkheid ten opzichte van de kinderen? Het moederschap is een bezigheid voor vierentwintig uur per dag. Als we beseffen dat God ons deze kostbare geschenken in heilig vertrouwen heeft gegeven, willen we ons door niets van hen laten scheiden.

In de samenleving van vandaag zijn zo veel 'werkende' moeders. De samenleving is daar ook op ingericht en vaak moet de moe-

der wel helpen om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Maar heel vaak gaat dit 'helpen' ten koste van de kinderen. Lopen wij niet allemaal het gevaar dat we die 'eindjes' zo ver uit elkaar laten lopen door onze levensstijl, dat we onze kinderen moeten overlaten aan de zorg van anderen? In dit alles overheerst onze dierbare Heere en wij geven onze kinderen dagelijks over in Zijn zorg.

Dan is er de opdracht om 'huiselijk' (of: ijverig in huishoudelijk werk) te zijn. **Alles dat God heeft bedacht, is tot zegen.** Wat een gelegenheid heeft de ijverige huisvrouw om zich hierin te oefenen. Laat het woord van God niet gelasterd worden.

Klaas Rot

De tienden (1)

Geen overdrijving

Heeft de Christen een wettelijke verplichting om tienden te geven? De vraag is niet of de Christen het werk van de Heere of zijn plaatselijke gemeente financieel hoort te steunen, dat is duidelijk! Maar we stellen nu de vraag of wij nog steeds vallen onder de oudtestamentische wetten op de tienden.

In veel kerken en groeperingen wordt grote nadruk gelegd op het onderwerp 'tienden'. Dit is een kwestie die veel dieper gaat dan men zou denken en het is uiterst belangrijk hoe wij ertegen aankijken. On-Bijbels onderwijs over de aard en praktijk van het geven van tienden kan het karakter van de huidige bedeling van genade ondermijnen en zelfs een juist begrip van de aard van de behoudenis verduisteren. Dit is geen overtrokken bewering, want er kan veel afhangen van wat misschien een minder belangrijke leerstelling lijkt. Als de kwestie van tienden geven eenvoudigweg

een zaak was van eten en drinken¹, zou men het gemakkelijk kunnen beschouwen als een zaak van Christelijke liefdadigheid, of liefde en persoonlijke vrijheid van geweten. De te volgen regel zou zijn: 'Ieder zij in zijn eigen denken ten volle verzekerd' en 'Laten wij dus jagen naar wat de vrede en onderlinge opbouwning dient' (Rom. 14:5,19).

Laten we nu deze interessante en belangrijke vraag onderzoeken.

Nieuw en oud – genade en wet

Het inbrengen van de wet op de tienden in het Christelijk geloof is het vermengen van de wet in het systeem van genade. De apostel waarschuwt ons hiertegen in zijn Brief aan de Galaten. Eerder had de Heere het gevaar al duidelijk gemaakt aan de hand van een eenvoudige gelijkenis: 'En niemand zet een lap nieuw laken op een oud kleed; want het ingezette stuk scheurt iets van het kleed af en de scheur wordt erger. Ook doet men geen jonge wijn in oude zakken; anders barsten de zakken en de wijn wordt uitgestort, en de zakken gaan verloren; maar men doet jonge wijn in nieuwe zakken, en beide blijven samen behouden' (Matth. 9:16-17).

Uit de bovenstaande woorden uit het Evangelie van Mattheüs kunnen we leren dat de Heere Jezus het combineren van het Christendom, het 'nieuwe', met het systeem van de wet in het judaïsme, het 'oude', veroordeelt. Deze vermenging vernietigt het karakter van beide. Het Christendom is iets totaal nieuws en staat los van wat tevoren plaatsvond en het is niet eenvoudigweg een verbetering ten opzichte van het oude. Het karakter of hart van de mens is datgene wat zich voortdurend zou wenden tot de wet en de aardse godsdienst, die slechts een schaduw zijn van het nieuwe (Hebr. 10:1; Kol. 2:17).

---

¹ 'Want het koninkrijk van God is niet eten en drinken, maar rechtvaardigheid, vrede en blijdschap in de Heilige Geest' (Rom. 14:17).

De Heere Jezus heeft gezegd: 'En niemand die oude heeft gedronken, wil terstond jonge, want hij zegt: De oude is beter' (Luk. 5:39). Dit betekent eenvoudig dat er in het hart van de natuurlijke mens een neiging is om zich *tot* de wet te wenden en zich *af* te wenden van het systeem van genade en de Geest. Nogmaals: de hele Brief aan de Galaten is geschreven om tegen deze neiging te waarschuwen (zie Gal. 1:6; 3:2-3).

Het feit dat het Nieuwe Testament absoluut zwijgt over het geven van tienden door een Christen, zou voldoende moeten zijn voor iedere weldenkende, volwassen gelovige. Waar in de evangeliën sprake is van het geven van tienden, heeft dat betrekking op Joden als nog onder de wet en vóór het kruis.² In Mattheüs 23:2-3 zei de Heere Jezus tegen Zijn discipelen dat ze Mozes moesten gehoorzamen,

maar in Handelingen 13:39 zei de apostel Paulus dat wij niet gerechtvaardigd kunnen worden door de wet van Mozes. Is dit met elkaar in tegenspraak? **Nee. Het kruis had effectief een einde gemaakte aan het oude systeem** van het jodaisme, zoals duidelijk wordt uit het feit dat het voorhangsel in tweeën scheurde en het Christendom werd ingevoerd (Mark. 15:38).³

Een stem uit het verleden

Ik presenteer in dit artikel niet iets nieuws of vreemds; Christenen uit eerdere eeuwen waren er al van overtuigd dat de leer van de tienden niet op hen van toepassing was. Een andere schrijver schreef lang geleden de volgende woorden:

---

² Zie Mattheüs 23:23 en Lukas 18:12.

³ Lees zorgvuldig Hebrëeën 9-10; zie ook Kolosse 2:14.

'Is het nooit tot deze personen doorgedrongen dat de Heere in de vier evangeliën de weg bereidt voor het Christendom en de Gemeente, maar totaal niet zinspeelt op het geven van tienden door Christenen?

We hebben een nauwkeurige en uitvoerige geschiedenis van het evangelie en de Gemeente en de voornaamste dienaars van de Heere van een periode van ongeveer dertig bijzonder veelbewogen en leerzame jaren, geschreven door een geïnspireerde hand; we vinden hierin echter geen enkele aanwijzing!

We hebben de brieven, die geschreven zijn door de in verschillende opzichten meest geëerden van de apostelen, die uitdrukkelijk Goddelijk licht bieden – didactisch [instructief], aansporend, kerkelijk en pastoraal – maar ook hierin vinden we geen enkele aanwijzing!

We behoren te weten hoe ernstig de apostelen spraken over de afval van de Christelijke belijdenis die voor de deur stond. En het ging zoals de Geest voorzegde. Al tijdens de eerste generatie was het getuigenis van de apostel Paulus grotendeels een serie conflicten vanwege de aanvallen van het jodaisme'.

(William Kelly, *Bible Treasury*, deel 18, pag. 158.)

Dit zijn belangrijke en ware woorden die zorgvuldig overwogen moeten worden.

(Wordt vervolgd).

Brian Reynolds

Zelfoordeel en deelname aan de broodbreking

'Maar laat een ieder zichzelf beproeven en zo eten van het brood en drinken van de drinkbeker' (1 Kor. 11:28).

De bovenstaande tekst spoort ons niet aan tot het soort zelf-onderzoek dat in feite gebaseerd is op een systeem van twijfels en angsten en geen enkele basis heeft in het Woord van God. De zelfbeproeving waar het hier om gaat, is **een heilige Christelijke oefening van de meest heilzame aard**. Het is gebaseerd op het volkomen duidelijke vertrouwen wat betreft onze verlossing en aanvaarding in Christus.

De Christen wordt opgeroepen om zichzelf te beproeven **omdat hij een Christen is en niet om te zien of hij dat is**. Dit maakt al het verschil. Al zou ik mijzelf duizend jaar onderzoeken, dan zou ik mezelf nog steeds alleen maar zien als een verdorven, ellendig iets wat ik voor 'dood' moet houden. Hoe zou ik ooit kunnen verwachten door dergelijk onderzoek een bemoedigend bewijs te vinden? Onmogelijk. De bewijzen voor de Christen zijn niet te vinden in zijn verdorven ik maar in de opgestane Christus en hoe meer hij afziet van zijn eigen ik en zich bezighoudt met Christus, hoe gelukkiger en heiliger hij zal zijn. **De Christen oordeelt zichzelf, zijn wegen, zijn gewoonten, zijn gedachten, zijn woorden en zijn daden, omdat hij gelooft dat hij een Christen is**, niet omdat hij eraan twijfelt. Als hij twijfelt, is hij niet in staat om iets te beoordelen. Het is door het kennen en genieten van de eeuwige bestendigheid van Gods genade en de alles overstijgende kracht van Zijn voorspraak, dat de ware gelovige zichzelf beoordeelt. Het menselijke idee van zelfonderzoek is gebaseerd op ongeloof. Het Goddelijke idee van zelfoordeel is gebaseerd op vertrouwen in Christus.

C.H. Mackintosh

Het Koninkrijk van God

In Daniel 2:44 staat de volgende profetie: 'In de dagen van die koningen [*van de tien delen van het vierde koninkrijk, van het weer opgestane Romeinse rijk*] zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen, maar zelf zal het voor eeuwig standhouden' (zie ook Dan. 7). Johannes de Doper en de Heere Jezus kondigden aan dat het Koninkrijk der hemelen nabijgekomen was (Matth. 3:2; 4:17). De Heere verklaarde echter dat het 'Koninkrijk van God' gekomen was (Matth. 12:28).

In allerlei opzichten zijn deze beide uitdrukkingen identiek. Het 'Koninkrijk der hemelen' komt echter alleen in het evangelie volgens Mattheüs voor. Het staat in tegenstelling tot de Messias op aarde. Dit begrip heeft betrekking op de *heerschappij* die God in de hemel ingezet heeft en die begon toen Christus naar de hemel ging. Dit wordt aanschouwelijk gemaakt door de lichten die God aan de hemel geplaatst heeft om de aarde te verlichten en te beheersen. Het 'Koninkrijk van God' houdt meer verband met de morele toestand die in de mens een vaste plaats heeft.

Omdat de Joden hun koning verwierpen, werd het Koninkrijk in die tijd niet openlijk opgericht. Het bevindt zich nog steeds in een zwevende toestand. In de tussentijd is er het 'koningschap' en het 'volharden van Jezus' (Openb. 1:9).

Over Christus wordt in de gelijkenis gezegd dat Hij uitgegaan is om een Koninkrijk in ontvangst te nemen en daarna terug te komen (Luk. 19:12). In de tussentijd is het Koninkrijk opgericht en het duurt in zijn *verborgen* vorm voort (zie Matth. 13:11).

Er zijn veel gelovigen die tegenover God en de Heere Jezus gehoorzaamheid belijden en naar de hemel opkijken als naar de troon vanwaar al hun zegeningen komen. Tegelijkertijd leven zij in een wereld waarvan satan de god en vorst is. **Voor de gelovigen is het Koninkrijk van God echter ware realiteit.** Door het geloof verwachten zij het Koninkrijk in macht. Gerechtigheid, vrede en blijdschap – kenmerken van het Koninkrijk – zijn in de Heilige Geest nu al hun deel (Rom. 14:17). In deze zin wordt in de brieven vaak naar het Koninkrijk van God verwezen. Een persoon moet waarlijk opnieuw geboren worden om er binnen te kunnen gaan (Joh. 3:3,5). Deze gedachte moeten we echter onderscheiden van de vorm die het Koninkrijk aangenomen heeft en de afmeting die het in de handen van mensen gekregen heeft.

De gelijkenissen in de evangeliën beschrijven de vorm en de voorwerpen van het Koninkrijk terwijl de Heere afwezig is. In Mattheüs 13 vertelde de Heere de mensen vier gelijkenissen. Daarna liet Hij hen gaan en legde Hij Zijn discipelen de gelijkenis van het onkruid in de akker uit.

Ten slotte voegde Hij er drie gelijkenissen aan toe die gaan over het verborgen karakter van het Koninkrijk. De gelijkenissen maken duidelijk dat er in het Koninkrijk kwaad gevonden zal worden. Christus zal echter uiteindelijk Zijn engelen zenden om alle ergernissen uit het Koninkrijk bijeen te brengen. Dan zal het in macht door de Heere Jezus opgericht worden. Hij zal op Zijn troon zitten en zal als Zoon des mensen vanaf de hoogste plaats over de aarde regeren. Dit zal eindigen als Hij ten slotte het Koninkrijk aan de Vader zal overgeven, opdat God alles zij in allen (1 Kor. 15:24,28).

De morele eigenschappen die bij het Koninkrijk van God horen, worden in de Bergrede beschreven. De principes en de orde van het Koninkrijk vinden we in Mattheüs 18.

Het Koninkrijk van God mag niet met de Gemeente verward worden. In het Koninkrijk groeien tarwe en onkruid samen op tot aan de oogst. In de Gemeente echter moet een kwaaddoener weggedaan worden (1 Kor. 5:13). Er kan een overeenkomst zijn tussen de belijdende kerk en het Koninkrijk, maar de verklaringen die eraan ten grondslag liggen, zijn niet dezelfde.

Het Koninkrijk van God is het terrein van de *heerschappij* van Christus, terwijl de Gemeente de *woonplaats* van God door de Geest is. Ook de tijd dat de Gemeente en het Koninkrijk op aarde zullen zijn, is niet gelijk. Het Koninkrijk van God zal na de opname van de Gemeente in macht opgericht worden. Het zal tijdens het duizendjarige Vrederijk voortbestaan. Christenen hebben deel aan de voorrechten van de Gemeente. Daarnaast hebben zij ook de voorrechten en verantwoordelijkheden die met het Koninkrijk in verband staan. Aan ieder van ons afzonderlijk wordt een pond (Luk. 19:12-24) of, in een andere gelijkenis, een of meer talenten (Matth. 25:14-28) toevertrouwd. Deze moeten wij met verantwoordelijkheid voor onze Heere gebruiken. Op een dag in de toekomst moeten wij daarvan rekenschap afleggen. Onze plaats in de hemel is door genade onafhankelijk van onze werken. Ons loon in het Koninkrijk wordt bepaald door de trouw aan onze Heere.

Immanuel

Een korte blik op Hem Die gekomen is als Immanuel om Gods Namen zichtbaar te maken.

In **Genesis**
is Hij de
Schepper-God.

In **Ruth**
is Hij uw
Losser, Geliefde, Verlosser.

In **Exodus**
is Hij uw
Verlosser.

In **1 Samuel**
is Hij de
Wortel van Isaï.

In **Leviticus**
is Hij voor u
heiliging.

In **2 Samuel**
is Hij de
Zoon van David.

In **Numeri**
is Hij uw
Gids.

In **1,2 Koningen**
is Hij de
Koning der koningen en
de Heere der heren.

In **Deuteronomium**
is Hij uw
Leraar.

In **1,2 Kronieken**
is Hij uw
Middelaar en Hogepriester.

In **Jozua**
is Hij de
machtige Overwinnaar.

In **Ezra**
is Hij uw
tempel, huis van aanbidding.

In **Richteren**
geeft Hij u
overwinning over uw
vijanden.

In **Nehemia**

is Hij uw sterke muur, die u beschermt tegen uw vijanden.

In **Esther**

staat Hij in de bres om u te bevrijden van uw vijanden.

In **Job**

is Hij de Scheidsrechter, Die niet slechts uw worstelingen begrijpt, maar ook de macht heeft om er iets aan te doen.

In **Psalmen**

is Hij uw lied en uw reden om te zingen.

In **Spreuken**

is Hij uw Wijsheid en helpt Hij u om het leven te begrijpen en het succesvol te leven.

In **Prediker**

is Hij uw Doel en bevrijdt Hij u van ijdelheid.

In **Hooglied**

is Hij uw Geliefde, uw Roos van Saron.

In **Jesaja**

is Hij de Wonderlijke Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

In **Jeremia**

is Hij uw balsem van Gilead, de verzachtende balsem voor uw zondezieke ziel.

In **Klaagliederen**

is Hij de eeuwig Getrouwe, van Wie u op aan kunt.

In **Ezechiël**

is Hij uw wiel midden in een ander wiel – Degene Die garandeert dat dode, verdorde beenderen weer tot leven zullen komen.

In **Daniël**

is Hij de Oude van dagen, de eeuwige God, Die nooit tijd tekortkomt.

In **Hosea**
is Hij uw
trouwe Geliefde, Die u
altijd wenkt om terug te
komen – zelfs wanneer u
Hem hebt verlaten.

In **Joël**
is Hij uw
toevlucht, bij Wie u veilig
bent in tijden van moeite.

In **Amos**
is Hij de
Echtgenoot, van Wie u op
aan kunt dat Hij aan uw zijde
zal blijven.

In **Obadja**
is Hij de
Heere van het Koninkrijk.

In **Jona**
is Hij uw
redding, Die u terugbrengt in
Zijn wil.

In **Micha**
is Hij de
Rechter van het volk.

In **Nahum**
is Hij de
jaloerse God.

In **Habakuk**
is Hij de
Heilige.

In **Zefanja**
is Hij de
Getuige.

In **Haggai**
is Hij
Degene Die de vijanden
overwint.

In **Zacharia**
is Hij de
Heere der heerscharen.

In **Maleachi**
is Hij de
Boodschapper van het
verbond.

Uit: Assembly Communicator

Vragen die steeds weer gesteld worden

Door: *prof.dr. Werner Gitt*

Iemand die zich bezighoudt met het Christelijke geloof, komt allerlei vragen tegen. Daarom probeert dit boek kort en bondig antwoorden te geven op tientallen vragen, in de volgende rubrieken:

- De vraag naar God, bijvoorbeeld: Hoe kan ik weten dat er een God is? Waar is God?
- Vragen over de Bijbel: Hoe kunt u zeggen dat de Bijbel van God komt en dat die helemaal waar is?
- Vragen over schepping, wetenschap en geloof: Hoe oud is de aarde? Kunnen we de Bijbel wetenschappelijk serieus nemen? Hoe lang duurt de één scheppingsdag? enzovoort.
- Vragen met betrekking tot de eeuwige behoudenis: Waardoor worden we gered? Waarom moest Christus sterven aan het kruis? Is er na de dood nog een mogelijkheid gered te worden?
- Vragen over religies: Waarom zouden diverse religies het mis hebben? Bidden Christenen en moslims niet tot dezelfde God?
- Vragen wat betreft het leven en het geloof: Waarom leven wij op aarde? Wat is de zin van het leven? Wat is zonde?
- Vragen wat betreft de dood en de eeuwigheid: Is er een leven na de dood? Wanneer begint het eeuwige leven?
- Enzovoort enzovoort.

Achter in het boek staat ook een uitleg over de herkomst en betrouwbaarheid van de Bijbel.

*Een uitgave van Evangelie-Lektuur Kinderdijk,
ons fonds voor evangelisatie.*

Bestelcode: 6358

Paperback, formaat A5, 180 pag.

Prijs: € 9,95

(20% korting vanaf 20 stuks)

Nadenkertje

De jonge onderzoeker Raymond Maufrais probeerde om alleen van Guyana naar Brazilië te komen door te trekken door een van de minst bekende gebieden. Een tijd lang kreeg men regelmatig een boodschap van hem, totdat hij spoorloos verdween. Een inheemse man vond zes weken later Raymonds dagboek, dat hij in een verlaten nederzetting achtergelaten had.

Vast ervan overtuigd dat zijn zoon niet dood was, besloot zijn vader hem te gaan zoeken. Twaalf jaar lang legde hij tijdens 22 zoekexpedities in totaal 12.000 kilometer af – zonder te letten op moeiten en gevaren. Hij zocht zijn zoon met een onwankelbare volharding: diep in de oerwouden en op de hoogten van de bergen. Hij kraste zijn naam in boomstammen en liet boodschappen achter in flessen. Bezield door de wens om zijn zoon te vinden, negeerde hij honger en dorst en de voortdurende bedreiging van zijn leven door inboorlingen, roofdieren en slangen.

Ten slotte gaf hij het op. Totaal gebroken en jaren ouder kwam hij terug. 'Laat me met rust,' zei hij tegen degenen die zijn moed prezen, 'ik ben maar een arme man, die zijn zoon verloren heeft'.

Een indrukwekkende gebeurtenis! Herinnert het ons niet aan Hem Die kwam om de verloren mensen te zoeken en te behouden? Jezus Christus, de Zoon van God, kwam uit de heerlijkheid van de hemel en wandelde op deze aarde. Hij nam alles op de koop toe om een eeuwige verlossing tot stand te brengen. Van degenen die Hij wilde redden, ervoer hij de bitterste tegenstand en veel verachting. Ten slotte stierf Hij aan het kruis – uit liefde voor jou en mij!

Net als deze liefhebbende vader zoekt Jezus Christus jou tot op de dag van vandaag. Zul jij je laten vinden? Zijn blijdschap zou onvoorstelbaar groot zijn.